

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 38. Imperatoris Apologia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

ricum Imperatorem anathemate esse Sæcul. XIII.
 confixum, cui se sua voluntate subjecis- A. C. 1227.
 set, & graviores pœnas, si contumax a-
 nimus flecti non possit, scilicet Deposi-
 tionem, minatur. Hæc est Gregorii Pa-
 pæ Epistola.

§. XXXVIII.

Imperatoris Apologia.

Non defuit Friderico Imperatori, quod Abb. Ursp.
 responderet; sed Capuam reversus, p. 324.
 eodem mense Novembri, data ad Ger-
 mania Principes prolixa Epistola, totam
 vitæ suæ seriem repetebat, cumulabat-
 que conquerendi causas, quas sibi con-
 tra Pontifices esse jactabat; hos enim
 speciem præbentes, quasi sibi infanti Re-
 gnum custodirent, illud imminuisse, Ot-
 tonem ad Imperium, se præterito & spre-
 to, evexisse, ac reliqua, a nobis supe-
 rius memorata. Excusabat, quod hoc Ric. S. Ger.
 anno navigationem non suscepisset, no- p. 991.
 tissimo omnibus morbo, ajebatque, præ-
 miis se potius quam pœnis ab Ecclesia
 afficiendum fuisse, ob sumtus in expedi-
 tionem sacram impenso. Tandem Pon-
 tificem excusationem suam, quam ei per
 Nuncios exponi jussisset, rejecisse que-
 rebatur. Eamdem Apologiam Frideri-
 cus Romam misit, usus opera cujusdam Matth. Par.
 Magistri, nomine Rosfridi, Beneventani, 1228.
 qui eam in Capitolio, consentientibus
 D d d 3 Roma-

Sæcul. XIII. Romanis, publice recitari curavit. Scripsit quoque Imperator omnibus Regibus & Principibus Christiani orbis, affirmans, neutiquam se proficiscendi propositum abjecisse (sparsa in vulgus causa commentitia, quod Papa falso sibi imponeret) sed fontico morbo hucusque fuisse se impeditum: cujus rei testem Deum invocabat. Addebat; se, ut primum sanitati esset restitutus, editum votum, ut Cæsaris Majestatem deceret, implendum.

In Epistola ad Regem Angliæ data, dicebat: *Ecclesia Romana usque adeo avari cupiditate flagrat, ut Bonis Ecclesiasticis ejus avaritiæ non sufficientibus, supremos Principes spoliare, sibi que vegetales efficere, non erubescat. Cujus triste & propinquum exemplum in Joanne Rege, parente tuo, habes. Sed & aliud oculis nostris obversatur, nempe Comitum Tolosani, multorumque aliorum Principum, quorum Ditiones Interdicto constrinxit, donec eas penitus in servitutem redigat. Silentio præterea Simoniam, exactiones in Clericos inauditæ, usuras tum manifestas, tum palliatas, quibus totum terrarum orbem inficit. Nihilominus si Romanos, hosce humani sanguinis beluones, audias, mellei sunt sermones. Curiam Romanam prædicant, Matrem nostram, & Nutricem carissimam,*

quam

quam verius Novercam & malorum o-
 mnium fontem dixeris. Qualis enim
fit, ex fructibus cognoscitur. In omnes
 orbis partes Legatis mittit cum potesta-
 te puniendi, suspendendi, excommunican-
 di, non ut Fideles Verbum Dei edoceant,
 sed ut extortas pecunias congerant, &
 metant, ubi non seminarunt. Ita opes
 Ecclesiarum, Monasteriorum, aliorumque
 piorum Hospitiorum, quæ Majores nostri,
 ad alendos peregrinos pauperesque, con-
 diderunt, prædantur. Hodieque Roma-
 ni isti nobilitate generis, animique for-
 titudine, destituti, solis literis inflati,
 Regna ambiunt, & Imperia. Verum-
 enimvero Ecclesia paupertate & morum
 simplicitate superstructa est, nec morta-
 lium aliquis aliud fundamentum, quam
 quod Iesus Christus posuit, potest in-
 ducere. Jam accusor, quod statuto tem-
 pore mare trajicere noluerim; sed, præ-
 ter ægritudinem corporis, quædam ne-
 gotia, necessario pertractanda, maxime
 autem Siculorum rebellium seditio, me
 detinuerunt. Nec enim sanæ rationi con-
 sentaneum, nec rei Christianæ utile fuis-
 set, intestino post tergum bello fervente,
 in Terram sanctam navigare (*).

D d d 4 §. XXXIX.

(*) Hæc nimium exaggerari queritur Rai-
 naldus, ad annum Christi 1227. num. 45. & ad-
 dit.

Sæcul. XIII.
 A.C. 1227.

Sæcul. XIII,
A. C. 1227.

§. XXXIX.

Terræ sanctæ facies.

Dum hæc in Europa aguntur, Summus Pontifex Gregorius certior fit de rerum facie in Terra sancta, acceptis literis patentibus, nomine Patriarchæ Hierosolymitani, Archiepiscoporum Cæsariensis, Nazarethani, Narbonensis, Episcoporum Wintoniensis, Exoniensis, & trium Magistrorum Hospitii, Templi, & Ordinis Teutonici, scriptis. Erant vero hujusmodi: *Quis dolorem nostrum verbis satis explicet, postquam luctuosum nuncium aures nostras perculit, Imperatorem in expeditione mensis Augusti in Syriam non venisse? qua re comperta pii peregrini, numero plus quam quadraginta*

*Greg. ep. I.
no. II. Conc.
p. 310. ex
Math. Par.
an. 1227.*

* Mathæus
Paris.

dit. Jam vero superius a nobis dictis Parisiæ, cæteroquin Romanis Pontificibus iniquissimi, testimonium adducere visum, qui de expeditione sacra, a Friderico turpiter deserta, hæc ait: Quod factum Imperatoris damnose nimis redundavit in dedecus, & in præjudicium totius negotii Crucifixi. Tum subdit in eodem loco Rainaldus: Ex his superioribus Conradus Abbas Urspergensis, Friderici Faator, confutatur, qui eo insolentiæ prorupit, ut Gregorium Papam elatum arrogantia, levissimis de causis, nullo judiciorum servato ordine, Imperatorem sacris movisse, monumentis tradere ausus sit.